

Når det er sket i denne sag, så er det, fordi regeringen, da man i sin tid fremsatte forslaget i 1993, var overbevist om, at der ikke var noget EF-problem, og når man tænker på, hvad der i øvrigt foregår på energiområdet i EU uden indblanding fra Kommissionens side, så kan man stadig væk undre sig lidt over, at netop denne sag, denne meget lille og overskuelige sag i et i øvrigt totalt regeloverholdende land som Danmark kan give anledning til en indsigelse fra Kommissionen, men det gav en anledning til en indsigelse, og da jeg blev energiminister, valgte jeg med det samme at gå i dialog med Kommissionen.

Denne dialog startede før jul, og jeg kan sige, at der både fra Kommissionens og vores side er udfoldet alle tænkelige anstrengelser for at få et færdigt resultat, som opfyldte det, der var Folketingets formål med vedtagelsen i 1993, samtidig med at man respekterede EU-reglerne, men jeg kan et langt stykke ad vejen være enig med hr. Behnke i hans karakteristik.

Hvilke ændringsforslag kan vi så stille til forslaget, uden at vi skal igennem en ny godkendelsesprocedure? Det er selvfølgelig et interessant spørgsmål, men jeg håber, at man forstår, når jeg siger, at det også er et hypotetisk spørgsmål, og jeg tror ikke, det vil være klogt af mig at begynde at gå ind i den slags hypotetiske overvejelser. Det må vi konkret overveje, når og hvis problemet skulle foreligge i forhandlingerne os imellem.

Der er flere ordførere, som har stillet sig meget kritiske over for elværkerne. Lige fra Venstres ordfører, hr. Hansen-Nord, til Enhedslistens ordfører har der været meget kritiske bemærkninger om elværkerne.

Jeg må for mit eget vedkommende sige, at der selvfølgelig kan være områder, hvor der er grund til at nære en kritisk holdning i forhold til elværkerne, men regeringen har generelt en positiv holdning til elværkernes arbejde inden for de rammer, der i øvrigt udstikkes af Folketinget.

Lad mig nævne et eksempel som kulkraft. Vi har en overordnet målsætning i Danmark – på grund af global opvarmningsrisiko, klimaforværring osv. – om, at de lande, der har mulighed for det, så vidt muligt skal aflastes for afhængigheden af fossile brændsler og især i forhold til kul. Men vi må indrømme, at der stadig vil være væsentlige områder i verden, hvor kulkraft er en uomgængelig nødvendighed, i hvert fald i en meget lang periode, for at sikre energiforsyningen.

Det er efter min opfattelse imponerende, at vi her i Danmark har demonstreret både gennem meget effektiv teknologi på de nye kraftværksblokke, at det er muligt at opnå en meget betydelig effektivisering af udnyttelsen af energiindholdet i kullene, og ved den lange og positive tradition i Danmark for udnyttelsen af overskudsvarmen til opvarmningsformål at komme frem til et resultat, der betyder, at hvor man normalt internationalt kun har udnyttet mindre end en tredjedel af kalorierne i kullene, så nærmer vi os en næsten 100 pct.s udnyttelse af kullene i Danmark. Det ville efter min mening være forkert, hvis vi ikke fra dansk side, herunder også fra elværkernes side, stillede den teknik og viden til rådighed for de lande, der er nødt til i fremtiden at basere sig på kulkraft.

Jeg har under en rejse sidste år i Kina ført en række forhandlinger med de kinesiske energi- og miljømyndigheder om eksempelvis at få lavet et demonstrationsprojekt i Kina, hvor vi viser, at man ved moderne teknologi og ved udnyttelsen af overskudsvarmen i fjernvarmeprojekter kunne opnå en næsten 100 pct.s udnyttelse af kullene, og jeg kan roligt sige til Folketinget, at der er betydelig interesse for en sådan tanke i Kina. Og noget sådant vil selvfølgelig, hvis det lykkes, have en enormt positiv betydning for den samlede globale opvarmning.

Jeg nævner også dette eksempel i relation til det i øvrigt, synes jeg, meget tænksomme indlæg, der kom fra Enhedslistens side, for det understreger, at dette, at man engagerer sig eksempelvis i kulkraft og mere effektiv udnyttelse af kullene, ikke behøver at være dårligt set ud fra et klima- og energisynspunkt i øvrigt.

Hr. Hansen-Nord var i relation til elværkerne inde på, om vi nu risikerede – det var ikke helt sådan ordene faldt – at sætte os mellem to stole, hvor vi bevægede os fra et system baseret på tilfældigheder og kontrol over til et liberaliseret marked.

Til det vil jeg gerne sige, at jeg har mulighed for at følge forhandlingerne på meget tæt hold med hensyn til et kommende fælles elmarked, hvor vi jo – dér ved jeg at hr. Hansen-Nord og jeg er helt enige – fra dansk side skal spille en aktiv, positiv og konstruktiv rolle. Disse forhandlinger vil formentlig ikke ende med – det håber jeg i hvert fald bestemt ikke det vil – at vi når frem til et frit marked, hvor man prisgiver hensynet til miljøet.

Der vil stadig væk være mulighed for at bevare koncessionsmodellen og miljøkravene;